

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**Jacobi Sadoleti Card. Et Episcopi Carpentoractensis Viri
Disertissimi, Opera quæ exstant omnia**

Sadoleto, Jacopo

[Francofurti], 1607

VI. Iacob. Sadolet. Cardinalis Ioanni Cochlæo, S.P.D.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-69244](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-69244)

luges rerum praesentium statum, ut appareat te meliora valde
 pere. Cui cupiditati tuae, meaeque vna eandem rerum volun-
 tate, vti nam praepotens Deus secundo aliquando exitus conce-
 dit. Sed haec haec tenus. Ego in praesentia Carpentorachi sum, a Nicæa
 huc digressus, quietescendi aliquandiu & valetudinem cura-
 gratia. Tu si quid opera mea indigeris, dum in his sum locor-
 si eras, cum Romæ fuero, vbi me vere proximo futurum esse
 bitror, praesens ipse ita te & res tuas tuebor, ut quoad con-
 poterit, te aliquid in me praesidium tuis & rebus & fortunis con-
 stituisse nunquam peniteat. Vale. Carpentorachi, XI. Calen-
 Oobris, M. D. XXXVIII.

VI.

IACOB. SADOLET. CARDINALIS
 Ioanni Cochleae, S. P. D.

TVAS literas XVII. Calend. Augusti Misinae datas, ego Car-
 pentorachi VIII. Calen. Decem. accepi. Eas tu me Romam
 aut in itinere sperasti accepturum. Quae opinio non solum me
 sed me ipsum etiam fefellit. Nam summum Pontificem ad con-
 ciliandos Principes Nicæam proficiscerem, ego ex vrbis profectus
 tus, toto illo itinere Praesentia praesentium, grauitate agrotavi. No-
 tamen desisti quin peruenirem Nicæam, illisque sanctis & libe-
 raribus negotiis interesset. Post conuentu soluto, locorum vici-
 nitatem, & caeli salubritatem secutus, Carpentorachae meam
 Ecclesiam me recepi, vbi etiam nunc commoror, nec ante peccat-
 mum ver in Italiam rediturus sum. De his omnibus, deque iudi-
 cii & compositione inter dissidentes antea inter se Principes
 facta, scripsi superioribus diebus ad clarissimum virum Ducem tunc
 quas ad eum literas hoc tempore arbitror esse perlatas, & con-
 cis vna oratiunculam quandam meam, quam ego Romae con-
 scripseram antequam inde proficiscerer, ad haec ipsa negotia
 delictet, & Germania & Lutheranorum pertinentem. De qua ora-
 tione cum Georgij ipsius optimi, doctissimi, religiosissimi prin-
 cipis, tum tuum etiam iudicium exquirebam: edendane esse
 dretur, an potius domi continenda: quod ut magis patem
 litera faciunt. Scriptae enim sunt & accuratè, & prudenter. Videtur
 enim (quemadmodum tunc scribis) disceptatio ad vos, ad nos
 autem iudicatio magis pertinere. Itaque ego, qui de tua & do-
 ctina, & probitate, semper optimè sensi: nunc ex his literis tuas
 & ex eo libello, quem ad Sturmium misisti, qui a me lectus fuit
 ma cum voluptate est, addidi etiam aliquid ad opinionem per-
 nam. Non enim solum mihi doctè, verum etiam moderatè, &
 leniter scribere videris: quam ego scribendi rationem & vnam
 impo-

impunitis probare soleo. Dederam fanè ego quoq; ad Sturmium literas, cum leniter obiurgans: quarum exemplum misi ad te, ut tibi etiam viderentur inuulgandæ, tuo arbitratu statueres. Deet enim nos istorum insolentiam non exasperare conuictis, quo in genere maximè exultant ipsi: sed mansuetudine retundere, quod proprium officium Christiani hominis est. De concilio ipse non amisi, bene enim sentio de Pontifice maximo. Hac certe postrema eius prorogatio, rogantibus & contendentibus ambobus principibus, facta est. Quare ego quoq; ad id temporis quo auspiciandum concilium est, in Italia esse cogito. Albertum Pighium, hominem meo quoq; iudicio doctissimum, audio ex te libros editisse de Ecclesiæ Principatu: quos equidem habere cupissem, libenter enim lego eius hominis scripta. Quòd verò in quibusdam tibi videatur nimis ille exaggerare summi Pontificis auctoritatem, idq; tametsi verè fiat, tamen in hoc tempore non nihil periculosum esse, noli agrè ferre. Vitiā tam mores nostri probati essent hominibus, quā est Pontificis potestas sine vlla dubitatione maxima. Neq; hoc nocere publicæ causæ (ut ego arbitror) potest. Reliquum est, ut à te petam, ut ad me frequenter scribas, faciasq; me de istis rebus Germaniā quā sepius certiorè: quò nihil gratius expectare à te possum. Mea & beneuolentia & opera semper est tibi, & erit parata. Vale, & Georgium ducem præstantissimum omnium, meis verbis iube saluere quam plurimum. Carpent. Pridie Calend. Decembris, M. D. XXXVIII.

VII.

IAC. SADOLETUS CARDINALIS

Julio Peflugo, & Joanni Cochleæ, S. P. D.

COMMUNES ad vos dedi literas, quòd eram multis occupationibus impeditus: vestras autem amborum & diligenter, & non sine aliquo animi dolore legi. Quæ statum mihi Germaniæ ante oculos posuerunt & infelicem, & miserum: & cui (ut perspicio) non à nobis, sed à summo Deo auxilia sunt petenda. Quamquam ego quidem pro mea parte nò deero. Sed quid possum vras, aut certè cum paucis: video enim omnino paucos quibus ista negotia sint cordi. Concilium futurum sit, necne, non possum affirmare certò. Spe tamen teneor, Pontifici Maximo hanc rem fore curæ: optimè enim ipse & loquitur & sentit. Quo autem tempore aut quo Christiani populi commodo sit futurum, nò habeo quid dicam. Primum pendet nò è Pontifice solùm, sed Christianis etiā ex principibus, qui maioribus curis districti mihi videntur: præsertim tanto confiato aduersus Turcas bello. Alterum, quidnam euenturum ex concilio sit, nec satis scio, nec si seiam

R + aulum